

**The Sufi Message of Hazrat Inayat Khan
Volume IX – The Unity of Religious Ideals,
15. The Symbology of Religious Ideas, 7. Jacob Wrestling with the Angel**

**De Soefi Boodschap van Hazrat Inayat Khan
Deel IX – De eenheid van religieuze idealen,
15. De symbolenleer van religieuze ideeën, 7. Het gevecht van Jacob met de engel**

15. De symbolenleer van religieuze ideeën

7. Het gevecht van Jacob met de engel

Het gevecht van Jacob was het gevecht van de ziel met het ego. Die ontwaakte ziel kijkt om zich heen en vraagt: 'Wie is mijn vijand?' En terwijl de onontwaakte ziel denkt: 'Mijn buurman, mijn familielid is mijn vijand', zegt de ontwaakte ziel: 'Ik ben het zelf; mijn onwetende ego is mijn vijand; en het is het gevecht met deze vijand dat mij licht zal brengen en mij uit de dichtheid van de aarde zal optillen'. De nacht is, symbolisch gezien, de tijd waarin de duisternis van onwetendheid verwarring veroorzaakt; men voelt zorgen, eenzaamheid, depressie; men ziet geen uitweg; men wordt aan alle kanten lastig gevallen, geketend; er lijkt geen vrijheid voor de ziel te zijn; want dit is de tijd van de nacht. Maar wanneer de ziel het ego kan bevechten stijgt ze uit boven de ketenen en gehechtheden van deze wereld. Zoals in de Bijbel wordt gezegd, eerst liet Jacob al zijn bezittingen achter; hij raakte ervan los. Dit betekent dat hij onverschillig werd voor alles waaraan hij zich eerst gehecht voelde. De soefi kijkt hier vanuit een ander gezichtspunt naar. Hij vindt dat alles wat hij bezit achterlaten en naar de bossen of bergen gaan geen ware onthechting is; de ware onthechting bevindt zich in het hart van de mens. Je kunt omgeven zijn door schoonheid, comfort, weelde, positie en liefde - al deze zaken - en er toch onthecht aan zijn; er geen slaaf van zijn; erboven uit stijgen.

Jacob liet alles achter en kwam tot de eenzaamheid, de stilte in; en daar had hij de wens om het misleide zelf, het ego, te bevechten, dat de mens blind maakt voor de Waarheid. En wat was het resultaat? De dageraad brak aan en die mens of engel die met Jacob had gevochten, had de wens te vertrekken. Dit betekent dat het ego wilde weggaan; er was geen ego meer, geen ik; maar met de dageraad kwam er een nieuw licht, een nieuwe inspiratie, een nieuwe onthulling. Juist het ego dat Jacob als zijn grootste vijand beschouwde herkende hij bij daglicht als God Zelf. Hij boog voor de Ene met Wie hij de hele nacht had gevochten en vroeg Zijn zegen; hij vroeg Zijn naam, want hij zag toen: 'Niet langer ik, maar Gij'. En de naam kon niet verteld worden want dat was het ontsluiten van de Eenheid van God en de mens en in deze verwezenlijking zijn namen en vormen vervlogen.

Translation by Alima Mooijman, alima@sufimovement.us

International Sufi Movement-USA-Midwest Region <http://www.sufimovement.us/>

International Sufi Movement-USA-Midwest Region Translation Team <http://www.sufimovement.us/workers.htm>

http://sufimovementusdutchtranslations.blogspot.com/2011/12/de-symbolenleer-van-religieuze-ideeen_18.html

To read the original text please visit <http://www.hazrat-inayat-khan.org/php/views.php?h1=31&h2=15&h3=7>